

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F., s.r.o.**, so sídlom L., IČO: X., zastúpeného *JUDr. M., advokátom*, so sídlom U., proti žalovaným: **1. Krajský stavebný úrad v Nitre**, so sídlom Lomnická 44, Nitra, **2. Mesto Levice**, so sídlom Námestie hrdinov 1, Levice, **3. S., s.r.o.**, so sídlom P., IČO: X., zastúpeného *Mgr. P., advokátom*, so sídlom M., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KSUNR-2008-1060-003 zo dňa 14.10.2008, na odvolanie žalovaného v 3. rade proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/153/2008-103 zo dňa 15.5.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/153/2008-103 zo dňa 15. mája 2009 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a ľ š i e k o n a n i e.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 14.10.2008 č. KSUNR-2008-1060-003 podľa § 250j ods. 2 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 494,13 eura na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote žalovaný v 3. rade z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci navrhujúc, aby odvolací súd vydal v súlade s § 220 OSP rozsudok, ktorým žalobu žalobcu zamietne.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 3. rade navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a zaviazal žalovaných nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku a žiadal zamietnutie žaloby.

Žalovaný v 2. rade sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejedal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) prihliadnuc pritom k vadám konania, ktoré neboli odvolaním vytykané, a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť pre závažné procesné pochybenie.

Z obsahu predloženého spisu, súčasťou ktorého bol i spis správneho orgánu – žalovaného v 1. rade vrátane spisu správneho orgánu prvého stupňa – Mesta Levice odvolací súd zistil, že žalobca podrobil súdnemu prieskumu rozhodnutie žalovaného v 1. rade č. KSUNR-2008-1060-003 zo dňa 14.10.2008, ktorým ako príslušný odvolací orgán podľa § 58 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a § 118 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) o zamietnutí odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Mesta Levice č. SÚ-10560/2007-Nav. zo dňa 10.7.2008 a toto rozhodnutie potvrdil. Označeným rozhodnutím Mesto Levice ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona a § 46 správneho poriadku vydalo na základe žiadosti stavebníka – žalovaného v 3. rade podľa § 88a stavebného zákona dodatočné stavebné povolenie na stavbu: „Horúcovod, priemyselná zóna Levice – Juh“, časť S0 01 Teplovod – Vetva mesto Levice, konštatujúc, že stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom a osobitnými predpismi.

Krajský súd uznesením č. k. 11S/153/2008-62 zo dňa 28.1.2009 rozhodol v zmysle § 250 ods. 1 OSP o pribratí Mesta Levice do konania na strane žalovaného v 2. rade, ktorého sa ako vlastníka energetických zariadení vrátane siete tepelných rozvodov žalobou napadnuté rozhodnutie dotýka.

Ďalším uznesením vydaným dňa 25.3.2009 pod č. k. 11S/153/2008-76 rozhodol krajský súd o pribratí spoločnosti S., s.r.o. do konania na strane žalovaného 3. rade, nakoľko aj jeho sa žalobou napadnuté rozhodnutie ako účastníka stavebného konania – stavebníka bezprostredne dotýka.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach (§ 250 ods. 2 veta prvá OSP).

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni (§ 250 ods. 4 OSP).

Najvyššiemu súdu nedá nevytknúť krajskému súdu nesprávne označenie postavenia účastníkov v 2. a 3. rade, ktorých pribral do konania na strane žalovaného, vzhľadom k tomu, že zákonodarca v ustanovení § 250 ods. 4 OSP presne definuje, koho možno za žalovaného považovať; je ním správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni ako nositeľ konkrétnych právomocí, avšak s ohľadom na právoplatnosť vyššie uvedených uznesení o pribratí účastníkov správneho konania do konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je súd nimi viazaný.

Krajský súd v úvodnej časti napadnutého rozsudku teda označil ako žalovaných účastníkov v 1. až 3. rade, avšak vo výroku rozsudku uviedol, že zrušuje rozhodnutie žalovaného č. KSUNR-2008-1060-003 zo dňa 14.10.2008 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie, bez presnej špecifikácie, o ktorého z troch žalovaných išlo. I keď z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že vo výroku označené rozhodnutie vydal žalovaný správny orgán v 1. rade, napriek tejto skutočnosti musí byť výrok rozhodnutia úplný, jednoznačný a určitý. Rovnako tak krajský súd vo výroku napadnutého rozsudku nešpecifikoval, ktorému z označených troch žalovaných ukladá povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

V zmysle § 246c ods. 1 vety prvej OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 155 ods. 1 OSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o povinnosti na náhradu trov konania, pokiaľ sa o nej nerozhoduje samostatne.

Podľa § 250j ods. 1 OSP ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len "v medziach žaloby") dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa

a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že

a) rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,

b) zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov,

c) zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci,

d) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov,

e) v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Obsahom rozhodnutia je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 155 ods. 1 OSP mienený záverečný záväzný úsudok súdu, týkajúci sa veci samej, ktorý súd vyslovuje vo výrokovvej časti (enunciáte) rozsudku, a ktorý vyjadruje zároveň vôľu štátu pri výkone spravodlivosti. Tvorí preto tiež v pomere k ostatným častiam rozsudku, t. j. k jeho úvodu a odôvodneniu ústredné miesto celého rozhodnutia. Z tejto povahy výroku rozsudku vyplývajú nutne i zákonné požiadavky na jeho náležitosti, ako i na jeho formuláciu.

V konaní o preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia správneho orgánu podľa príslušných ustanovení OSP môže súd konať a rozhodnúť iba spôsobom ustanoveným v § 205j ods. 1, 2 OSP.

V rozsudku, ktorým sa konanie končí, musí byť obsiahnuté i rozhodnutie o trovách konania, lebo je závislé od výsledku konania vo veci samej. Rozhodnutie o trovách konania má pritom povahu uznesenia, i keď sa o ich náhrade rozhoduje spravidla rozsudkom.

Výrok je konštitutívnou, esenciálnou, a preto nepominuteľnou súčasťou súdneho rozhodnutia, lebo v ňom súd formuluje svoj záväzný názor v prejednávanej veci. Výrok má byť formulovaný tak, aby z neho bolo jednoznačne zrejmé, ako súd rozhodol, lebo len tak sa jeho rozhodnutie stáva preskúmateľným. Napriek tomu, že z obsahu napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva, ktorý zo žalovaných vo výroku špecifikované rozhodnutie vydal, vo výroku napadnutého rozsudku špecifikácia žalovaného chýba. Táto absencia výroku spolu s neurčitosťou a neúplnosťou výroku o trovách konania zakladá nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo odporuje princípom riadneho a spravodlivého procesu, zakotveným v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Na toto závažné procesné pochybenie, majúce za následok nesprávne rozhodnutie veci, musel najvyšší súd prihliadnuť ex offio (§ 212 ods. 3 OSP).

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre je potrebné podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 1 písm. f/ OSP

s poukazom na § 212 ods. 3 OSP zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Odvolací súd dáva do pozornosti krajskému súdu návrh účastníkov konania na prerušenie konania podľa § 110 OSP, ktorý bol doručený najvyššiemu súdu dňa 3.3.2010, o ktorom však najvyšší súd s ohľadom na zrušenie napadnutého rozsudku pre vady konania, na ktoré musel prihliadnuť, nerozhodol.

V ďalšom konaní preto krajský súd najskôr rozhodne o návrhu na prerušenie konania. V novom rozhodnutí vo veci samej prvostupňový súd odstráni vytýkané vady výroku rozsudku, prihliadne i na odvolacie námietky, pričom rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Vzhľadom na procesnoprávny charakter väd konania, pre ktoré došlo k zrušeniu napadnutého rozsudku, sa odvolací súd v danom štádiu konania vecou meritórne nezaoberal.

Podľa § 250ja ods. 4 OSP a § 226 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP v ďalšom konaní je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 18. augusta 2010

**JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth